

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 52455-04-19 חדד ואח' נ' פיקהולץ

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מדינה פיקהולץ ת.ז. XXXXXXXXXX
ע"י ב"כ עו"ד אריאלה רוזנטל סודרי

מבקשת/נתבעת

נגד

1. אבנר חדד ת.ז. XXXXXXXXXX
2. י.ח.ד יזמות בע"מ ח.פ 514056027
ע"י ב"כ עו"ד אורן פרג' בנימין

משיבים/תובעים

ספרות:

[חמי בן-נון, טל חבקינ, הערעור האזרחי \(מהדורה 3, 2012\)](#)

חקיקה שאוזכרה:

[חוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973: סע' 4](#)[חוק בית המשפט לעניני משפחה, תשנ"ה-1995: סע. 1.6, 3.ז' א.](#)[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984](#)**פסק דין**

1. בפני בקשת המבקשת לדחיית התובענה נגדה על הסף, מחמת היעדר יריבות, היעדר עילה והתיישנות.

רקע

2. המבקשת הייתה נשואה למר נתן פיקהולץ (להלן: "נתן"). הזוג התחתן 31.8.1976 והתגרש ביום 25.11.2013. משכך, הסדר איזון המשאבים על-פי [חוק יחסי ממון בין בני זוג](#), תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון"), חל עליהם (להלן: "איזון המשאבים").

3. נתן הינו פושט רגל, המנהל תיק פש"ר בבית משפט לפשיטת רגל בחיפה שמספרו 11-04-35836 (להלן: "תיק הפש"ר").
4. המשיבים הם נושים של נתן בתיק הפש"ר, כאשר משיבה 2 היא חברת יחיד של משיב 1.
5. בקליפת אגוז יצויין כי המשיבים (התובעים) מבקשים בתובענה דן לייחס למבקשת (הנתבעת) מחצית מחובותיו של נתן כלפי המשיבים שנוצרו בתקופת נישואיהם, מכוח הסדר איזון המשאבים החל ביחסייהם, המוביל לשיתוף בזכויות וחובות של בני הזוג (המבקשת ונתן) בתקופת נישואיהם.
6. עם הגעת כתב התביעה לעיוני, ניתנה החלטתי ביום 27.5.19, המורה לתובעים להבהיר מדוע לדעתם הסמכות העניינית נתונה לבית משפט זה ולא לבית משפט לענייני משפחה, לנוכח טענת המשיבים כי עילת התביעה נובעת מכוח הסדר איזון המשאבים הקבוע ב**חוק יחסי ממון**, ולנוכח האמור בסעיפים 3(א) ו-1(6)(ז) **לחוק בית המשפט לענייני משפחה**, תשנ"ה-1995, הקובעים כי הסמכות לדון בתובענות לפי חוק יחסי ממון הינה ייחודית ומסורה לבית משפט לענייני משפחה בלבד.
7. המשיבים טענו בתגובתם, כי התובענה דן היא תביעת נושה להחזר חוב הלוואה ולא תביעה בין בני זוג, ולכן ראויה להתנהל בבית משפט המחוזי ולא בבית משפט לענייני משפחה.
8. המבקשת טענה בתגובתה כי אכן התובענה לא ראויה להתברר בבית משפט לענייני משפחה, אולם לדידה ראויה התובענה להתברר בבית משפט לפשיטת רגל, ולא בבית משפט זה. זאת, כיוון שהמשיבים (התובעים) הם נושים של נתן, שתבעו את מלוא חוב ההלוואה (שמחציתו היא נושא התובענה דן) כחוב בר תביעה בהליך פשיטת הרגל (להלן יפורטו בהרחבה טענות הצדדים בנקודה זו).
9. לנוכח עמדות הצדדים כאמור לעיל קבעתי בהחלטתי מיום 25.6.19, כי הסמכות העניינית אכן אינה מסורה לבית משפט לענייני משפחה. יחד עם זאת, ביקשתי את תגובת המשיבים לטענת המבקשת כי בנסיבות התיק והענין, הסמכות העניינית לדון בתובענה הנדונה, בהיותה עוסקת בחוב בר תביעה של נתן שנכלל בתיק הפש"ר שלו, מסורה לבית משפט של פש"ר.
10. המשיבים טענו בתגובתם, כי הסמכות העניינית לדון בתובענה דן מסורה לבית משפט זה ולא לבית משפט של פש"ר. לטענתם, בהליכי פש"ר בן/ת הזוג של החייב/ת הוא אישיות משפטית נפרדת. מאחר שהתביעה שהוגשה על ידם היא תביעה כספית נגד גרושת חייב בפש"ר, היא אינה באה בגדר "ענייני פשיטת רגל" של החייב. עוד טענו, כי התביעה איננה תביעה לחלוקת הבעלות בנכסים בין החייב לגרושתו אלא תביעה כספית עצמאית נגד המבקשת/גרושת החייב.
11. ביני לביני, הגישה המבקשת את הבקשה נשוא החלטה זו, לדחיית התובענה על הסף מחמת היעדר יריבות, העדר עילה והתיישנות. הבקשה הוגשה במסגרת תגובת המבקשת להודעת המשיבים בעניין הסמכות העניינית.

נימוקי המבקשת בבקשת הדחייה על הסף12. המבקשת טוענת בבקשתה כדלקמן:

- א. עילת התביעה התיישנה זה מכבר. המשיבים ידעו על החוב לפני 8 שנים ויותר, עת פתחו נגד נתן הליכי גבייה בהוצאה לפועל.
- ב. שנים רבות לא פעלו המשיבים נגד המבקשת וכעת הגישו התובענה דנן, בשיהוי רב ובחוסר תום לב.
- ג. חוסר יריבות בין הצדדים – המבקשת מעולם לא הייתה שותפה לעסקיו של נתן ואין חולק כי בתקופה הרלוונטית לא הייתה בעלת החברה (ס.ע.מ.ר.) שהייתה בבעלות נתן. ביותר מזה – המבקשת לא ידעה דבר על החוב נשוא התובענה בעת היווצרותו, והמשיבים מצידם גם לא צירפו אותה כצד לכל הליכי הגבייה של החוב, עד התובענה הנדונה.
- ד. החובות בבסיס התביעה דנן נוצרו כתוצאה מהלוואות בשוק האפור שניתנו לנתן במסגרת העסקית, ועל כן לנתבעת אין כל קשר לחובות האלו. המבקשת לא התחייבה לדבר כלפי המשיבים, לא קיבלה מהם כספים, לא חתמה על שטר ערבות ואו משכון ואו הסכם הלוואה.
- ה. אף בפסיקה הוכרו כמה סוגי חובות שאין בהם שותפות של בני זוג, והחובות בתובענה דנן נופלים בגדרם.
- ו. בניגוד לנטען על ידי התובע, הסדר איזון משאבים בין בני זוג אינו מטיל אחריות ישירה על בן/בת הזוג כלפי הנושה. איזון המשאבים מאפשר התחשבות בין בני הזוג בכל הנוגע לנכסים ברי איזון ביחסים הפנימיים שביניהם – אולם אין הוא חושף אותם לתביעות חיצוניות של נושים.

תגובת המשיבים לבקשה לסילוק על הסף

13. ביקשתי וקיבלתי את תגובת המשיבים לבקשת המבקשת לסילוק על הסף, ולהלן תמציתה:

- א. חבות המבקשת בחובות נתן כלפי המשיבים "נולדה" בעת שהתגרשה מנתן, בתאריך 25.11.13. בנסיבות אלו לא התיישנה התובענה. כמו כן, ביום 2.11.17 ניתנה החלטת ביהמ"ש של פש"ר בתיקו של נתן, הקובעת כי הסכם הממון בין המבקשת לנתן מבוטל. אף עובדה זו עצרה את מרוץ ההתיישנות עד ליום מתן ההחלטה לעיל.
- ב. המבקשת מחזיקה בחבל משני קצותיו – מצד אחד טוענת למחצית מנכסי גרושה נתן (החייב) בפש"ר מכח איזון המשאבים החל ביחסיהם, ומצד שני כופרת

בחבותה בחובות שאפשרו את רכישת הנכסים הללו. מצב זה לא ייתכן, וככל שהמבקשת נהנית ממעשי ידי בעלה לשעבר (נתן) – עליה לשאת גם בהפסדים ובהוצאות.

ג. המבקשת התערבה בבקשת נתן להפטר, ותמכה במתן הפטר במרמה תוך כדי הברחת נכסי מקרקעין.

ד. טענת היעדר היריבות נטענה בשפה רפה וללא כל אסמכתא. המבקשת טענה טענות עובדתיות רבות על נסיבות מתן הלוואות הכספים מהמשיבים לנתן, ללא אסמכתאות כאמור. השאלה אם החובות כלפי המשיבים הם חובות בעלי אופי אישי מובהק אם לאו, היא שאלה עובדתית שיש להכריע בראיות, כאשר נטל ההוכחה מוטל על המבקשת להוכיח שהחובות הנתבעים מוחרגים מהחובות המשותפים.

תשובת המבקשת לתגובת המשיבים

14. להלן עיקר טענות המבקשת בכתב תשובתה לתגובת המשיבים:

א. בעניין ההתיישנות, הרי שעילת התביעה דנן היתה לכאורה ידועה למשיבים כבר בעת הגשת בקשתם להכרזת נתן כפושט רגל, בתחילת שנת 2011. על המשיבים היה להגיש את תביעתם הנדונה בדרך של בקשה למתן הוראות לבית משפט לפשי"ר במישרין, או באמצעות הנאמנת בתיק, עוה"ד שלומית נשר. תחת זאת המשיבים בחרו לתבוע את מלוא החוב מנתן במסגרת תיק פשיטת הרגל ולאחר שנים לתבוע מחצית מהחוב בתביעה עצמאית מהמבקשת (התביעה דנן).

ב. בניגוד לנטען בתגובת המשיבים, המבקשת דרשה בתביעת החוב שהגישה בתיק הפשי"ר של נתן, את מחצית הכספים שהיא ונתן השקיעו בחברה שקרסה (ס.ע.מ.ר.), אשר מקורם היה בכספים משותפים. המבקשת לא תבעה חלק מהחברה והמשיבים "שכחו" לציין כי תביעת החוב של המבקשת נדחתה במלואה ע"י מפרק החברה שהיתה בשליטתו של נתן, חברת ס.ע.מ.ר., שהינה בהליכי פירוק.

15. בהחלטתי מיום 30.7.19 ולאחר שעיינתי בכתבי הטענות, בבקשה ובתגובות, הוריתי על קיום דיון בעניין הסמכות העניינית לדון בתובענה דנן (של בית משפט זה או בית משפט של פשי"ר) ושאלת ההתיישנות. לדיון הוזמן נציג כונס הנכסים הרשמי (להלן: "הכונן"ר). הדיון נקבע ליום 8.9.19.

ישיבת יום 8/9/19

16. לדיון הנדון התייצבו הצדדים ובאי כוחם אך לא הופיע נציג מטעם הכונן"ר, למרות שהוזמן כדיון ע"י ב"כ המשיבים על פי הוראתי בהחלטה מיום 30.7.19.

17. ב"כ המשיבים חזר במהלך הדיון על עיקרי טענותיו והוסיף כדלקמן:

- א. מעבר לעילה הנובעת מכוחו של חוק יחסי ממון, המבקשת ביצעה כלפי המשיבים עוולת תרמית (עילה נזיקית) ולחילופין התעשרה על חשבונם שלא כדין (עילה מכח דיני עשיית עושר). עילות אלה פורטו בכתב התביעה בסעיפים 25-26 בהתאמה. במסגרת התרמית לכאורה, המבקשת הבריחה כספים ונכסים מהליך הפשי"ר של נתן.
- ב. לעניין טענת ההתיישנות, הרי שעילת התרמית התגבשה רק לאחר מועד הגירושין ביום 25.11.13. לשאלת בית המשפט בדיון, מדוע לא צריך לברר את עוולת התרמית הנובעת בבית משפט של פשי"ר מאחר שהעניין נוגע לכלל הנושים, השיב כי חולק על הסיפא של השאלה. לטענת ב"כ המשיבים, לאור התמורות בפסיקה לאחרונה, הנושה שהוא "הנושה היעיל" לא ייחנה כמו שאר הנושים.
- ג. כל הטענות הנ"ל נטענו אף בבית משפט לפשי"ר.
- ד. בחודשים הקרובים יינתן פסק דין נגד נתן בתיק הפשי"ר במסגרתו, כך ההערכה, יבוטל ההפטר המותנה שקיבל, ואז המשיבים ימשיכו בהליכים אישיים נגד נתן לגביית חוב תיק הפשי"ר.
- ה. המשיבים משאירים לשיקול דעת בית המשפט את ההכרעה בעניין הסמכות העניינית, האם לבית משפט זה או לבית משפט של פשי"ר.

18. ב"כ המבקשת חזרה על עיקרי טענותיה והוסיפה כדלקמן:

- א. המשיבים הגישו בקשת נושה נגד נתן בחודש אפריל 2011. אז היה עליהם להגיש תביעה מתאימה נגד המבקשת, ככל שהמשיבים סברו שהיא חייבת מחצית מהחובות.
- ב. לכל אורך ניהול תיק הפשי"ר לא עלתה כל טענה מצד המשיבים להברחת כספים מצד החייב לידי המבקשת. אף לא הומצא כל מסמך שהכספים שהלווה כביכול מי מהמשיבים לנתן הגיעו לידי המבקשת.
- ג. על התובענה דנן להתברר בפני בית משפט של פשי"ר.
- ד. בכל מקרה התביעה התיישנה.

דיון והכרעה19. לטעמי השאלות הדורשות הכרעה בבקשה דנן הן כדלקמן:

- א. האם עומדת למשיבים נגד המבקשת עילת תביעה מכח חוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים הנקוב בו?
- ב. האם יש מקום לסילוק על הסף של רכיבי התביעה הנובעים מעילות התרמית ועשיית עושר?

- ג. ככל שהתשובה לשאלה ב' שלילית, מי בית המשפט המוסמך לדון בעילות התרמית ועשיית עושר – האם בית משפט זה או בית משפט של פש"ר?
- ד. האם חלה התיישנות במקרה הנדון?

שאלה א' – האם עומדת לתובעים עילת תביעה מכח חוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים

20. אקדים ואומר כי לטעמי התשובה לשאלה זו שלילית. להלן יובאו נימוקיי.
21. לא בכדי נקבע בסעיף 4 לחוק יחסי ממון, כי "אין בכריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע בקניינם של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות לחובות השני" (ההדגשה שלי, ח"ש).
- חוק יחסי ממון מורה לנו, כי תחת משטר יחסי הממון, אין להטיל חבות על בן/ת הזוג בגין חובת בן/ת הזוג השני, אשר לא נטל אותה על עצמו.
- אכן בעת פקיעת הנישואין נערך איזון בין בני הזוג בין חובות וזכויות, אך כל זאת רק במישור הפנימי שבין בני הזוג בלבד – ולא כלפי צד שלישי, יהא אשר יהא.
- ראו בעניין זה:

ע"א 3354/16 ציפורה סבג נ' עו"ד סיגל בנטון, הנאמנת לנכסי החייב יצחק סבג, פסקה 15 (13.12.18).

עמ"ש 40459-10-10 (ת"א) פלוני נ' אלמוני, פסקה 21 (28.4.13).

22. אם נשליך הדבר על ענייננו, נאמר שככל שנתן היה מעוניין לתבוע מחצית חוב ההלוואה למשיבים מאשתו/גרושתו, היא המבקשת כאן, לכאורה היה יכול לעשות כן מכח הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון (תוך שלמבקשת, במסגרת התגוננותה בפני תביעה אפשרית כזאת, עומדות טענות הגנה דוגמת אלה שטענה בבקשתה). תביעה כזו, ככל שהיתה מוגשת, היתה צריכה להתברר בבית משפט לענייני משפחה שלו הסמכות העניינית לדון בה. משלא פעל כן, אין הדבר מקנה זכות או עילת תביעה לנושים/צד שלישי, הם המשיבים כאן, לפעול ולהטיל על המבקשת את החבות במחצית החוב לכאורה, מכח חוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים הקבוע בו.
23. לאור האמור לעיל, שוכנעתי לקבל את הבקשה לסילוק על הסף בכל הנוגע לעילת התביעה הנובעת מחוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים הנקוב בו. לכן אני מורה על מחיקת רכיב התובענה דנן שעילתו נובעת מחוק יחסי ממון, מכח מסמכותי לפי תקנה 100(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

שאלה ב' - האם יש מקום לסילוק על הסף מכח עילות התרמית ועשיית עושר?

24. עם מחיקת עילת התביעה הראשונה כאמור לעיל הנובעת מחוק יחסי ממון והסדר איזון המשאבים, נותרנו עם שתי עילות תביעה נוספות כפי שנוסחו בכתב התביעה – עילות

- התרמית ועשיית עושר שלא כדין. עילות אלה נטענו על ידי המשיבים בכתב תביעתם כעילות תביעה חלופיות לעילה הנובעת מחק יחסי ממון.
25. בכתב התביעה נטען לענין עילות התרמית ועשיית עושר כי המבקשת הבריחה יחד עם נתן כספים ונכסים מנושיו של נתן, וכיום אף טוענת לשותפות במחצית נכסיו של נתן שנצברו בתקופת נישואיהם, באופן שמתעשרת שלא כדין על חשבון נושיה.
26. **שוכנעתי כי בכל הקשור לעילות אלה, ראוי, טרם החלטה על סילוק על הסף, לשמוע ראיות ואז להחליט הן בשאלת היריבות והן בשאלת ביסוס/הוכחת עילות תביעה אלה.**
- נזכיר כי במסגרת בקשתה ותשובתה ציינה המבקשת כי לא ידעה על הלוואה נשוא התובענה, לא היה לה כל קשר ונגיעה אליה, היא לא נהנתה מכספי ההלוואה ואף לא השתתפה בניהול עסקיו של בעלה. כל הטענות הנ"ל מחייבות שמיעת ראיות, ויש להן נגיעה ישירה לשתי העילות הנותרות האמורות.
- נזכיר כי מטרתו של סילוק על הסף היא סינון תובענות סרק אשר אינן מגלות עילה, על מנת לחסוך במשאבי הצדדים ובזמן השיפוטי. מכיוון שמדובר בסעד קיצוני המביא למחיקת או דחיית התובענה טרם התבררה לגופה, בקשה לסילוק תובענה על הסף תתקבל רק במקרים בהם ניכר כי אין כל אפשרות, ולו קלושה, כי התובע יזכה בתביעתו.
- ראו לענין זה:
- חמי בן-נון וטל [חבקני, הערעור האזרחי](#), עמ' 207-208 (מהדורה שלישית 2012);
- [רע"א 3910/19 ש.ח פארק פיתוח וגינון \(1986\) בע"מ נ' עיריית מעלות מ.י ואח'](#), פסקה 5 (10.7.2019).
- לכן הבקשה לסילוק על הסף הנוגעת לשתי העילות האמורות (תרמית ועשיית עושר) נדחית בזאת.

שאלה ג' – מי בית המשפט המוסמך לדון בעילות התרמית ועשיית עושר – האם בית משפט זה או בית משפט של פש"ר?

27. ב"כ המבקשת סבורה כי הסמכות לדון בשתי עילות אלו מסורה לבית משפט של פש"ר. לגרסתה החוב נשוא ההלוואה שנתנו המשיבים לנתן, ושמחציתו נתבעת בתובענה זאת, הוכר כחוב בר תביעה בתיק הפש"ר של נתן.
- לכן כל טענה נוספת הנוגעת לחוב זה בכל עילה שהיא תוך זיקה לחייב, במיוחד בהיות המשיבים נושים מוכרים בהליך הפש"ר, צריכה להתברר בבית משפט לפש"ר.
- ב"כ המשיבים השאיר ההכרעה בשאלת הסמכות העניינית לשיקול דעתו של בית המשפט.
28. **לאחר בחינת שאלת הסמכות וטענות הצדדים, שוכנעתי כי הסמכות העניינית לדון בטענות המשיבים נגד המבקשת (והחייב) הן בעילת התרמית והן בעילת עשיית עושר צריכה להתברר בבית משפט לפש"ר בו מתנהל תיקו של נתן.**

למעשה טוענים המשיבים בתובענה הנדונה, לקנוניה בין החייב (נתן) למבקשת שנועדה להבריא כספים או נכסים מנושיו של נתן. קנוניה זאת אף גרמה או גורמת להתעשרות שלא כדין של המבקשת.

יודגש, טענותיהם בנדון לא מופנים רק כלפי המבקש אלא יש להן זיקה ברורה גם לחייב. היינו - לשיתוף פעולה שלו עם המבקשת בכל הקשור להברחת נכסים או כספים מנושיו.

זאת ועוד – ככל שיצליחו המשיבים להוכיח טענותיהם בנדון, אין הדבר מחייב כי הכספים שיזכו בתובענה זאת ילכו לכיסם בלבד. הכספים צריכים להגיע לקופת הפש"ר ולהיות מחולקים בין כל נושי החייב ולא רק למשיבים. טענת המשיבים כי הם "הנושה היעיל" אין פירושה כי הם אמורים להיות הזוכים היחידים בכספים, אלא לכל היותר כי חלקם יהיה גדול יותר, בהתאם לשיקול דעתו של בית משפט לפש"ר.

29. במצב דברים זה, ועל מנת למנוע העדפת נושים בהליך פש"ר, טענותיהם של המשיבים בתובענה דן בעילות התרמית ועשיית עושר צריכות להיות נדונות במסגרת הליך הפש"ר ולהיות מוכרעת שם, מאחר שיש בהכרעות אלו כדי להשפיע על כלל מסת נכסי החייב ומכאן על כלל הנושים.

30. לנוכח האמור לעיל, שוכנעתי לקבל הבקשה בסוגיית הסמכות העניינית, ואני קובע כי הסמכות העניינית לברר ולדון בעילות התובענה הנתרות דן (תרמית ועשיית עושר) מסורה לבית משפט של פש"ר.

שאלה ד' - האם חלה התיישנות במקרה הנדון

31. לנוכח התוצאה אליה הגעתי, אינני מכריע במסגרת פסק דיני זה בשאלת ההתיישנות וזו תוכרע, ככל שתיטען, בתיק הפש"ר.

סוף דבר

32. לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

- א. כל רכיבי התביעה הנובעים מעילת התביעה הבאה מכוחו של [חוק יחסי ממון](#) והסדר איזון המשאבים נמחקים בזאת;
- ב. אין מקום לסילוק עילות תרמית ועשיית עושר על הסף, טרם שמיעתן לגופן;
- ג. בית המשפט המוסמך לדון בעילות התביעה הנתרות (תרמית ועשיית עושר) הוא בית משפט לפש"ר בבית משפט המחוזי בחיפה בו מתנהל תיק הפש"ר של החייב;

- ד. **שאלת ההתיישנות תוכרע במסגרת בקשה שתוגש, ככל שתוגש, בתיק הפש"ר.**
33. **הפועל היוצא הוא שדין התובענה כמות שהיא להימחק, וכך אני מורה.**
- על המשיבים לנסח את כתב תביעתם מחדש בדרך של בקשה למתן הוראות לבית משפט של פש"ר, תוך השמטת עילת התביעה הנוגעת ל**חוק יחסי ממון** והסדר איזון המשאבים, ולהגישה (בין במישרין ובין באמצעות הנאמנת) לבית המשפט שם, שלו הסמכות העניינית לדון בה.
34. המשיבים, יחד ולחוד, יישאו בהוצאות המבקשת בבקשה לסילוק על הסף, שהתקבלה ברובה, בסך של 3,500 ₪ שישולמו תוך 30 ימים מיום מתן פסק דין זה. לא ישולם הסכום במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית עד ליום התשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ט, 12 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

חננאל שרעבי 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה